QVÆSTIO MEDICA, QVODLIBETARIIS DISPVTATIONIBVS AGITANDA, IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS XII. NOVEMBRIS, M. IOANNE DERENOV, DOCTORE MEDICO, DISCEPTATORE SAPIENTISSIMO.

AN COR PRINCEPS VNICVM?

IN μικροκοσμῳ rerum creatarum collimitio, ad ἰδέαν aſpectabilis vniuerſi efformata eleganti proportione reſpondent ſingula: nec aliter huius, quam illius principatum vnicum qui ſuo complexu vim omnem, præſtantiam, ac dignitatem ſui totius contineret, quaſi ſol motu infatigabili, calore viuifico, partes reliquas exhilararet eſſe oportuit. In quo φύσιος ἀφαιέος naturalis, vitalis, & animalis trigeminûm facultatum familia luxurians corporis gubernaculum totius teneretur, in qua tantus conſenſus & ἁρμονία, vt quamuis vnius actio leuiter affici poſſit cæteris integris, non tamen omnino aboleri, quin cæteras in ſocietatem cladis accerſat.

VT enim ſole in eclyptica orizontali exiſtente ad nos nullus ſplendor luminis vehiculo deportatur, verùm donec exceſſerit vitæ beneficio viduata inhorreſcunt ſublunaria, ſic per ſyncopen ſpiritu, & calore vitali exulante, ac motu tabeſcente, præceps facultatum cunctarum lapſus irrepit, quo partes omnes ab aſſueto munere feriantur. Vitalis & arteriarum motus quos communis cauſa efficit, deſolatum mortis ſimulachrum lugubri pauſa exhibent, donec iiſdem priſtinam fœcunditatem redditura ſoſpitalis quædam Flaminia, cui ſub proprio vitæ diſcrimine larium, & foci commiſſa cuſtodia è graui ſopore reſiluerit.

NATIVI caloris ſuſceptaculum eſt cor, vaporoſam per arteriarum numeroſas propagines, in animantis particulas ſeſe ramificantium ſubſtantiam prouoluens. Ex quo quaſi melliflui roris typo ac officina venæ exordium nactæ, non ſecus quam de cyſterna vel promptuario cuiuſque partis ſubſtantificum nectar deferunt. Cuius partim in hepar quaſi amnem ex ſalo deriuatum, dein partibus diſpenſandum dilabaſcit. Neruorum quoq; ῥιζώσις ex eo germinans tenuibus cauliculis ad vſque cerebrum pullulat, vbi grauioribus turionibus animalis virtutis ſeſe amplificantis ratione inſtrumentorum, quæ in cordis anguſtia aſſequi nequiuerat, grandiori inquam, neruorum cohorte ſoboleſcit.

TAMETSI in vteri plauſtro, cum ſeminis mixti vtriuſque parentis craſſamento, naturæ ſolertia totius opificij humani priores radij non ſimul, ſed ſucceſſiuo quodam ordine colluſtrentur & veluti themina ordiantur, quoniam tamen cor πηγὴ θέρμου καὶ τοῦ ζῆν à prima cõformatione mancipatiuus naturæ filius prodit, cæteris vitam prius acceptam impertiturũ, omnibus armamẽtis ad id competentibus inſtructum eſſe oportuit. Immò ad hoc penſum ineffracto robore exequẽdum, denſam & muſculo ſimilem obtinere debuit ſubſtantiam, vt ſpirituum tenuitate fugax mobilitas & mobilis fugacitas eius forti vallamento prohiberetur.

REGIAM animæ rationalis opifici ſapientiſſimo, in corde corporis meditullio omnibus inſtructæ ſuis facultatibus, ab ea non diſciſis, immò ne reipſa geminatis, fixiſſe placuit, vt ex eo corporis medio in extremum quaqueuersùm facilius viuifici caloris, vaporoſique ſpiritus munificam largitionem, & copiam faceret. Cuius tandem langueſcente vigore, & exhauſta radicalis humidi efficacia, quæ in dies minuitur fati, neceſſitas ſubuolat, dum eidem poſtremò vitale crepuſculum aduesperaſcit, cui roſcidulæ auroræ diluculum illuxerat.

Cor igitur princeps vnicum.

ASSEREBAT IOANNES PERRINVS TVLLENSIS LOTARINGIACVS. 1598.

Domini Doctores Diſputaturi.

M. Ioannes Duretus profeſſor Regius.
M. Georgius Cornuti.
M. Ioannes le Moyne.
M. Stephanus Dufour Medicus Regius.
M. Claudius Boyuin.
M. Philippus Ardouin.
M. Hugo Præuoſteau.
M. Nicolaus Ellain decanus.
M. Guillelmus de Baillou.